Ročník 1983

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 21 Vydána dne 24. září 1983 Cena Kčs 1,30

OBSAH:

97. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 7 (Vlašim) v okrese Benešov

98. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokorun a pamětních stříbrných pětisetkorun k 100. výročí otevření Národního divadla

99. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

Oznámení

97

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 31. srpna 1983

o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 7 (Vlašim) v okrese Benešov

Předsednictvo České národní rady vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 7 (Vlašim) v okrese Benešov a stanoví den jejího konání na pátek 7. října 1983.

Kempný v. r.

98

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 17. srpna 1983

o vydání pamětních stříbrných stokorun a pamětních stříbrných pětisetkorun k 100. výročí otevření Národního divadla

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

(1) K 100. výročí otevření Národního divadla se vydávají pamětní stříbrné stokoruny (dále jen „stokoruny") a pamětní stříbrné pětisetkoruny (dále jen „pětisetkoruny").

(2) Stokoruny se razí ze slitiny o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku, pětisetkoruny ze slitiny o 900 dílech stříbra a 100 dílech mědi. Hmotnost stokoruny je 9 g, pětisetkoruny 24 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 29 mm, pětisetkoruny 40 mm. Hrana stokoruny je vroubkovaná, na hraně pětisetkoruny je plastický třikrát se opakující nápis „NÁROD SOBĚ" a tři dvojice lipových lístků.

(3) Na líci stokoruny je uprostřed státní znak Československé socialistické republiky a pod ním ve vnitřním opise označení „100 Kčs", ve vnějším opise zleva v neuzavřeném kruhu je název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA".

(4) Na líci pětisetkoruny je uprostřed státní znak Československé socialistické republiky a pod ním označení hodnoty „500 Kčs". Název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA" je v neuzavřeném opise zleva, uprostřed dole je znak Národního divadla.

(5) Na rubu stokoruny je historická budova Národního divadla. V opise nad ní je název „NÁRODNÍ DIVADLO", pod ní letopočty „1883—1983". Autorem stokoruny je akademický sochař Vladimír Oppl, jehož iniciály „OV" jsou při levém dolním kraji budovy.

(6) Na rubu pětisetkoruny je vlevo žena s lyrou podle sochy J. V. Myslbeka „Hudba", vpravo za ní historická budova Národního divadla. V opise při okraji mince vlevo a nahoře je název „NÁRODNÍ DIVADLO". Pod budovou jsou ve dvou řádcích nad sebou letopočty „1883" „1983". Autorem návrhu pětisetkoruny je zasloužilý umělec Zdeněk Kolářský, jehož jméno „KOLÁŘSKÝ" je při okraji mince dole.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 3. října 1983.

Ministr:

Ing. **Lér** CSc. v. r.

99

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 1. června 1983

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku

Dne 2. listopadu 1981 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bělehradě dne 18. března 1983.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odstavce 2 dnem 17. dubna 1983.

Český překlad Smlouvy se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Řehořek v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku

Československá socialistická republika a Socialistická federativní republika Jugoslávie,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku,

dohodly se takto:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem, ať je způsob vybírání jakýkoli. Smlouva se vztahuje také na příspěvky vybírané v Jugoslávii, s výjimkou příspěvků na sociální zabezpečení.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd placených podniky a daní z přírůstku hodnoty. Za daně ve smyslu této smlouvy se považují také příspěvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

a) v Jugoslávii:

(1) daň a příspěvky z příjmu organizací sdružené práce (porez i doprinosi iz dohotka organizacija udruženog rada);

(2) daň a příspěvky z osobního příjmu z nesamostatně vykonávaných osobních služeb (porez i doprinosi iz ličnog dohotka iz radnog odnosa);

(3) daň a příspěvky z osobního příjmu ze zemědělské činnosti (porez i doprinosi iz ličnog dohotka od poljoprivredne delatnosti);

(4) daň a příspěvky z osobního příjmu z nezávisle vykonávaných hospodářských i nehospodářských činností (porez i doprinosi iz ličnog dohotka od samostalnog obavljanja privrednih i neprivrednih delatnosti);

(5) daň z osobního příjmu z autorských práv, patentů a technických zlepšení (porez iz ličnog dohotka od autorskih prava, patenata i tehničkih unapredjenja);

(6) daň z příjmu z majetku a majetkových práv (porez na prihod od imovine i imovinskih prava);

(7) daň z majetku (porez na imovinu);

(8) daň z celkového příjmu občanů (porez iz ukupnog prihoda gradjana);

(9) daň ze zisku zahraničních osob z investic u domácích organizací sdružené práce za účelem společného podnikání (porez na dobit stranih lica ostvarenu ulaganjem u domaću organizaciju udruženog rada za svrhe zajedničkog poslovanja);

(10) daň ze zisku zahraničních osob z ivestičních prací (porez na dobit stranih lica ostvarenu izvodjenjem investicionih radova);

(11) daň z příjmu zahraničních osob z dopravy cestujících a nákladů (porez na prihod stranih lica ostvaren od prevoza putnika i robe)

(dále nazývané „jugoslávská daň");

b) v Československu:

(1) odvod ze zisku a daň ze zisku;

(2) daň ze mzdy;

(3) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;

(4) zemědělská daň;

(5) daň z příjmů obyvatelstva;

(6) domovní daň;

(7) odvod z jmění

(dále nazývané „československá daň").

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat všechny významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy:

a) výrazy „jeden smluvní stát" a „druhý smluvní stát" označují podle souvislosti Jugoslávii nebo Československo;

b) výraz „Jugoslávie" označuje Socialistickou federativní republiku Jugoslávie a výraz „Československo" označuje Československou socialistickou republiku;

c) výraz „příslušníci" označuje všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu;

d) výraz „osoba" označuje:

i) v případě Jugoslávie fyzickou osobu a každou právnickou osobu;

ii) v případě Československa fyzickou osobu, společnost a každé jiné sdružení osob;

e) výraz „společnost" označuje:

i) v případě Jugoslávie organizaci sdružené práce a každou jinou právnickou osobu podrobenou zdanění;

ii) v případě Československa každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely;

f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu" a „podnik druhého smluvního státu" označují v případě Jugoslávie organizaci sdružené práce a jinou samosprávnou organizaci a společenství, pracující občany, kteří vykonávají individuálně nezávislé činnosti, a podnik zřízený mimo území Jugoslávie a provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v Jugoslávii a v případě Československa podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v Československu;

g) výraz „stálá základna" označuje trvalé místo výkonu samostatných povolání;

h) výraz „mezinárodní doprava" označuje každou dopravu uskutečněnou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož skutečné vedení je umístěno v některém smluvním státě, pokud doprava lodí nebo letadlem není prováděna jen mezi místy ležícími v druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad" označuje:

i) v případě Jugoslávie federální sekretariát financí nebo jeho zmocněného zástupce;

ii) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není ve smlouvě definován, má pro její aplikaci smluvním státem vý-

znam, který mu náleží podle práva tohoto státu upravujícího daně, na které se smlouva vztahuje.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě" označuje pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, pobytu, místa vedení nebo každého jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku bydliště v obou smluvních státech, určí se její postavení takto:

a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, s nímž jsou její osobní a hospodářské vztahy nejužší (středisko životních zájmů).

b) Nemůže-li být určen stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo nemá-li stálý byt v žádném z obou států, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje.

c) Zdržuje-li se tato osoba obvykle v obou státech nebo nezdržuje-li se obvykle v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom státě, jehož je státním občanem.

d) Je-li tato osoba státním občanem obou států nebo není-li státním občanem žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna" označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení,

b) závod,

c) kancelář,

d) továrnu,

e) dílnu,

f) důl, zřídlo nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště nebo montáž jsou stálou provozovnou jen tehdy, jestliže trvají déle než dvanáct měsíců.

4. Nehledě na ustanovení odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku, výraz „stálá provozovna" nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodávkám zboží podniku;

b) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter;

f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem vykonávání více činností uvedených v odstavcích a) až e), pokud celková činnost vykonávaná v trvalém zařízení pro podnikání vyplývající ze spojení více činností má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Osoba jiná než nezávislý zástupce, o němž pojednává odstavec 6, která jedná za podnik a v některém smluvním státě uzavírá obvykle smlouvy jménem podniku na základě plné moci, kterou je vybavena, se považuje za stálou provozovnu podniku v tomto státě se zřetelem na činnosti, které tato osoba vykonává pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, kdyby byly vykonávány v trvalém zařízení pro podnikání, by z tohoto zařízení neučinily stálou provozovnu podle ustanovení zmíněného odstavce.

6. Za stálou provozovnu podniku jednoho smluvního státu se v druhém smluvním státě nepovažuje pouhá skutečnost, že podnik v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného zástupce majícího nezávislé postavení, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě z nemovitého

majetku (včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství) umístěného v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek" má pro účely této smlouvy význam, který mu náleží podle práva smluvního státu, ve kterém je takový majetek umístěn. Lodi, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použijí na příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 tohoto článku se také použijí na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného pro poskytování osobních služeb v rámci nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Zisky, které se přisuzují stálé provozovně, se stanoví na základě odděleného účetnictví vedeného stálou provozovnou. Jestliže takové účetnictví nepředstavuje řádný základ pro účely stanovení zisků stálé provozovny, mohou být takové zisky stanoveny na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem. Přijatá metoda rozdělení zisků však musí být taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku. Bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se budou snažit dohodnout se o metodě rozdělení zisků podniku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Ustanovení tohoto článku se použijí na zisky, které v Jugoslávii docílila osoba mající bydliště či sídlo v Československu ze své účasti na společném podnikání s jugoslávským podnikem.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní, vnitrozemská vodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

2. Zisky z provozování člunů vnitrozemské vodní dopravy podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

3. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní nebo vnitrozemské vodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž tato loď nebo tento člun má domovský přístav, nebo nemá-li loď nebo člun domovský přístav, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém provozovatel lodi nebo člunu má bydliště či sídlo.

4. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použijí také na zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Spojené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v jednom i v druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být zisky, které by byly docíleny bez těchto podmínek jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, včleněny do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být také zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená však nepřesáhne:

a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemcem je společnost (jiná než osobní společnost), která vlastní přímo nejméně 25 % kapitálu společnosti vyplácející dividendy;

b) 15 % hrubé částky dividend ve všech jiných případech.

Ustanovení tohoto odstavce se nedotknou zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy", použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s účastí na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňového práva státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí, jestliže příjemce dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby jako nezávislé povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 této smlouvy podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností s výjimkou případů, kdy takové dividendy jsou vypláceny osobě mající bydliště či sídlo v tomto druhém státě nebo kdy účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena se stálou provozovnou nebo se stálou základnou umístěnou v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplacené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo z části ze zisků nebo z příjmů vzniklých v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z veřejných dluhopisů a obligací, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku, z pohledávek jakéhokoli druhu a všechny jiné příjmy postavené na roveň příjmům z půjček daňovým právem státu, ve kterém mají tyto příjmy zdroj.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby jako nezávislé povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo osoba mající v tomto státě bydliště či sídlo.

5. Předpokládá se bez ohledu na ustanovení odstavce 3 tohoto článku, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, ve kterém má plátce úroků stálou provozovnu nebo stálou základnu, s níž je skutečně spojena půjčka, ze které jsou úroky placeny a která nese úroky ke své tíži, ať plátce úroků má nebo nemá bydliště či sídlo v tomto smluvním státě.

6. Jestliže částka placených úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátce s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platu, která ji přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle práva

tohoto státu. Daň takto uložená však nepřekročí 10 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu placené za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů, filmů a pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informaci vztahující se na zkušenosti z oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby jako nezávislé povolání pomocí stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které jsou licenční poplatky placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 této smlouvy podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto smluvním státě.

6. Předpokládá se bez ohledu na ustanovení odstavce 5 tohoto článku, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, ve kterém má plátce licenčních poplatků stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikl závazek platit licenční poplatky a která nese ke své tíži tyto licenční poplatky, ať plátce těchto licenčních poplatků má nebo nemá bydliště či sídlo v tomto smluvním státě.

7. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem na užívání, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátce s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která ji přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Kapitálové zisky

1. Zisky docílené osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě ze zcizení nemovitého majetku, který je umístěn v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku tvořícího část provozního majetku stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stálé základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro poskytování osobních služeb v rámci nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel používaných v mezinárodní dopravě, člunů používaných ve vnitrozemské vodní dopravě a movitého majetku náležejícího k provozování takových lodí, letadel nebo člunů podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 2 tohoto článku zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení majetkových hodnot jiných než těch, o nichž se pojednává v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, mohou být zdaněny v tomto státě. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku jsou tyto příjmy osvobozeny od daně v druhém smluvním státě.

2. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě, jestliže zmíněná osoba je přítomna v tomto druhém smluvním státě po jedno nebo více období, která vcelku přesahují 183 dnů v kalendářním roce, ať taková osoba má nebo nemá stálou základnu v tomto druhém smluvním státě.

3. Výraz „svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustano-

vení článků 16, 17, 18, 19 a 20 této smlouvy zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku zdanění jen v prvním státě, jestliže:

a) příjemce se zdrží v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a

b) odměny jsou vypláceny osobou nebo na účet osoby, která nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má tato osoba v tomto druhém státě.

3. a) Platy a mzdy vyplácené smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Platy a mzdy vyplácené smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže příjemce, který pracoval v tomto druhém státě, má v tomto státě bydliště a:

(i) je státním občanem tohoto státu nebo

(ii) nezískal bydliště v tomto státě jen z důvodu konání práce.

4. Platy a mzdy, které fyzická osoba pobírá za práci konanou ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností, kterou provádí smluvní stát, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, podléhají zdanění podle ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku.

5. Platy a mzdy, které pobírají fyzické osoby za svoji práci ve Spojeném hospodářském zastupitelství Jugoslávie a v Turistické federaci Jugoslávie podléhají zdanění jen v Jugoslávii za předpokladu, že uvedené osoby:

(i) jsou státními občany Jugoslávie a

(ii) mají bydliště v Československu jen z důvodu konání zmíněné práce.

6. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaných v mezinárodní dopravě mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

Článek 16

Tantiemy

1. Tantiemy a jiné podobné platy, které osoba mající bydliště v Jugoslávii pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která má sídlo v Československu, mohou být zdaněny v Československu.

2. Odměny a podobné platy, které osoba mající bydliště v Československu pobírá jako člen správního orgánu společnosti, která má sídlo v Jugoslávii, mohou být zdaněny v Jugoslávii.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci, hudebníci, sportovci a jiní umělci ze své osobní činnosti jako takoví, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 této smlouvy zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže příjmy z činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem, o nichž pojednává odstavec 1 tohoto článku, nepřipadají umělci nebo sportovci samému, ale jiné osobě, mohou být tyto příjmy zdaněny bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 této smlouvy ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Příjmy z činností uvedených v odstavci 1 tohoto článku, které jsou vykonávány v rámci programu kulturní nebo sportovní výměny dohodnutého oběma smluvními státy, jsou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, ve kterém se tyto činnosti vykonávají.

Článek 18

Penze

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě mající bydliště v některém smluvním státě podléhají zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém má příjemce penze bydliště.

2. a) Penze vyplácené některým smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu ze státního rozpočtu nebo ze zvláštního fondu fyzické osobě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže příjemce je státním občanem tohoto státu a má v tomto státě bydliště.

3. Penze pobírané fyzickou osobou, která vykonávala práce ve spojení s průmyslovou nebo obchodní činností některého smluvního státu, nižšího správního útvaru nebo místního úřadu tohoto

státu podléhají zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém má tato osoba bydliště.

Článek 19

Studující

1. Platy, které na úhradu nákladů výživy, vzdělání nebo praxe dostává studující, učeň nebo praktikant, který bezprostředně před svým pobytem v jednom smluvním státě má nebo měl bydliště v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvním státě jen za účelem svého vzdělání nebo praxe, se v tomto státě nezdaní, pokud mu takové platy jsou poukazovány ze zdrojů mimo tento stát.

2. Příjmy, které pobírá studující, učeň nebo praktikant z činností vykonávaných v některém smluvním státě, ve kterém se zdržuje pouze za účelem svého vzdělání nebo praxe, se nezdaní v tomto státě, pokud nepřesáhnou částku nutnou na jeho výživu, vzdělání nebo praxi.

Článek 20

Profesoři

1. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem vyučování nebo provádění výzkumu na univerzitě, koleji nebo na jiném uznávaném vzdělávacím ústavu v tomto smluvním státě a která má nebo měla bezprostředně před takovou návštěvou bydliště v druhém smluvním státě, bude osvobozena od zdanění v prvním smluvním státě z odměny za takové vyučování nebo výzkum po dobu nepřesahující dva roky od data této první návštěvy uskutečněné za tímto účelem.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužijí na příjmy za výzkum, jestliže takový výzkum je prováděn nikoli ve veřejném zájmu, ale v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo určitých osob.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, o nichž se výslovně nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, ať je jejich zdroj kdekoli, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, jestliže příjemce takových příjmů mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné nebo poskytuje v tomto druhém státě osobní služby jako nezávislé povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo s takovou stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

Článek 22

Majetek

1. Nemovitý majetek, který vlastní osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě a který je umístěn v druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitý majetek příslušející ke stálé základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro poskytování osobních služeb v rámci nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě, čluny vnitrozemské vodní dopravy a movitý majetek sloužící k provozování takových lodí, letadel a člunů podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Způsob vyloučení dvojího zdanění

1. V Jugoslávii se dvojí zdanění vyloučí takto:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Jugoslávii pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu, vyjme Jugoslávie s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) a s výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění.

b) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Jugoslávii pobírá příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10 a 12 této smlouvy zdaněny v Československu, povolí Jugoslávie snížit daň z příjmu této osoby o částku rovnající se dani zaplacené v Československu. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřekročí takovou část daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy pobírané z Československa.

2. V Československu se dvojí zdanění vyloučí takto:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Jugoslávii, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) a s výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění.

b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či

sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12 a 17 odstavce 1 a 2 této smlouvy také zdaněny v Jugoslávii. Československo však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Jugoslávii. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12 a 17 odstavce 1 a 2 této smlouvy zdaněny v Jugoslávii.

3. Jestliže příjmy nebo majetek, které pobírá nebo vlastní osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, jsou vyňaty podle ustanovení této smlouvy se zdanění v tomto smluvním státě, může tento stát při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku takové osoby použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly takto vyňaty ze zdanění.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Osoby mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě nebudou podrobeny v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností podrobeny osoby mající bydliště či sídlo v tomto druhém státě.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

3. Úroky, licenční poplatky a jiné úhrady placené podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou s výhradou případů, na které se vztahují ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 6 nebo článku 12 odstavce 7 této smlouvy, pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě. Dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou podobně pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly závazkem vůči osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států mají nebo budou mít pro ni za následek zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

2. Bude-li příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku. Bude-li se ústní výměna názorů zdát účelnou pro dosažení dohody, může se taková výměna konat v rámci komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států ve věci daní, na které se tato smlouva vztahuje, pokud zdanění podle nich bude v souladu s touto smlouvou. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům pověřeným vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou předmětem této smlouvy.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají příslušnému úřadu jednoho ze smluvních států povinnost:

a) provést administrativní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) sdělit údaje, které by nemohly být dosaženy na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily průmyslové, obchodní nebo úřední tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 27

Diplomatičtí a konzulární úředníci

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Nabytí platnosti

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Bělehradě.

2. Smlouva nabude platnosti uplynutím třiceti dnů po datu výměny ratifikačních listin a bude se aplikovat na daně ukládané za všechny daňové roky počínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém smlouva nabude platnosti, nebo později.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude jedním ze smluvních států vypovězena. Kterýkoli smluvní stát může smlouvu vypovědět výpovědí zaslanou diplomatickou cestou nejpozději 30. června v každém kalendářním roce následujícím po období pěti roků ode dne, kterého smlouva nabyla platnosti. V takovém případě smlouva pozbude účinnosti na daně ukládané za všechny daňové roky počínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 2. listopadu 1981 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyku.

Za Československou socialistickou republiku:

Leopold **Lér** v. r.

Za Socialistickou federativní republiku Jugoslávie:

Petar **Kostić** v. r.

PROTOKOL

Československá socialistická republika a Socialistická federativní republika Jugoslávie

se v okamžiku uzavření této smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku dohodly na dále uvedených ustanoveních Protokolu, který je nedílnou částí této smlouvy.

K článku 11

Smluvní státy se dohodly na ustanoveních článku 11 této smlouvy majíce na zřeteli, že v okamžiku uzavření této smlouvy žádný z nich nezdaňuje úroky srážkovou daní.

Smluvní státy znovu uváží ustanovení článku 11, jestliže jeden nebo oba se rozhodnou zdaňovat úroky srážkovou daní.

V souladu s tím uváží znovu příslušná ustanovení článku 23 Smlouvy.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

Dáno v Praze dne 2. listopadu 1981 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyku.

Za Československou socialistickou republiku:

Leopold **Lér** v. r.

Za Socialistickou federativní republiku Jugoslávie:

Petar **Kostić** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství
vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v návaznosti na usnesení předsednictva vlády ČSSR č. 101/1982, o zabezpečení rozvoje strojírenské metalurgie v 7. pětiletce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** č. 1/1983 ze dne 12. 4. 1983 čj. 033/53/83 **o poskytování příspěvku poživatelům některých důchodů vybraných profesí strojírenské metalurgie.**

   Podle výnosu se postupuje od 1. ledna 1983; výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého srojírenství č. 1—2/1983 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ resortu hutnictví a těžkého strojírenství a v organizacích cit. ministerstvem přímo řízených;

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v souladu s usnesením předsednictva vlády ČSSR č. 215/1982 bod II/6/a, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** č. 2/1983 ze dne 29. dubna 1983 čj. 033/267/83, **kterým se mění výnos** č. 4/1980 **o poskytování náborových příspěvků dělníkům vybraných povolání získaným náborem prováděným organizacemi (volným náborem),** ve znění výnosů č. 1/1981 a č. 3/1982.

   Podle výnosu se postupuje od 1. ledna 1983; výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 4/1983 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ resortu hutnictví a těžkého strojírenství a v organizacích cit. ministerstvem přímo řízených.

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a v dohodě s federálním ministerstvem financí **výnos** federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 1/1983 **o poskytování příspěvku k důchodu poživatelům některých důchodů za výkon práce ve vybraných profesích strojírenské metalurgie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem vydání. Stanoví podmínky, za kterých organizace v působnosti FMVS poskytují poživatelům starobního a v některých případech i invalidního důchodu, pokud jim byl důchod přiznán s účinností od 1. ledna 1983 nebo později, příspěvek k důchodu ve výši 200,— Kčs měsíčně. Základní podmínkou je výkon nejméně 20 let práce ve slévárenském, cídírenském nebo kovárenském prostředí ve stanovených profesích strojírenské metalurgie. Další podmínky jsou podrobně uvedeny ve výnosu.

Výnos je publikován ve Věstníku FMVS č. 6/1983. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu všeobecného strojírenství, v jím řízených generálních ředitelstvích VHJ a v organizacích v působnosti FMVS.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, a federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se Státní bankou československou podle ustanovení § 28 k provedení ustanovení § 20 odst. 3 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, **výnos** ze dne 8. dubna 1983 **o povolování majetkových účastí v zahraničí souvisejících s prováděním mezinárodního obchodu, mezinárodní dopravy a mezinárodního zasilatelství.**

Výnos byl publikován pod č. 5 v částce 5 Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 11. dubna 1983 a účinnosti nabyl dnem jeho vyhlášení. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, českým výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství a českým výborem Odborového svazu pracovníků potravinářského průmyslu

1. **výnos** ze dne 30. listopadu 1982 čj. 2460/82-224 (Reg. č. P 31/1983) **o odměňování dělníků ve stavebních organizacích a v závodech zemědělských organizací se stavební a meliorační činností v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky.**

   Výnosem byly zrušeny:

   a) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 1. července 1974 čj. 938/1974-VIII/3 o odměňování dělníků národních podniků zemědělských staveb,

   b) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 6. října 1976 čj. 1740/1976-233 o odměňování dělníků v zemědělských organizacích se stavební a meliorační činností a ve stavebních organizacích v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky;

2. **výnos** ze dne 30. listopadu 1982 čj. 2470/82-224 (Reg. č. P 32/1983) **o odměňování dělníků ve státních organizacích a společných zemědělských podnicích s charakterem strojírenské výroby v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory (Národním výborem hlavního města Prahy) v České socialistické republice.**

   Výnosem byly zrušeny:

   a) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 3. listopadu 1975 čj. 1621/75-VIII/3 o odměňování dělníků ve strojírenských organizacích v odvětví zemědělství v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky,

   b) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 28. února 1975 čj. 280/75-IX/3 o odměňování dělníků ve strojírenských organizacích potravinářského průmyslu v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky;

3. **výnos** ze dne 30. listopadu 1982 čj. 2490/82-224 (Reg. č. P 33/1983) **o odměňování obchodně provozních pracovníků ve státních organizacích, společných zemědělských podnicích a hospodářských zařízeních společenských organizací s obchodní činností v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory (Národním výborem hlavního města Prahy) v České socialistické republice.**

   Výnosem byly zrušeny:

   a) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 11. července 1973 čj. 409/1973-VIII/3 o odměňování dělníků v organizacích v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky,

   b) výnos ze dne 11. června 1976 čj. 950/76-233, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 11. července 1973 čj. 409/73-VIII/3,

   c) výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 22. února 1980 čj. 250/80-532 o odměňování obchodně provozních pracovníků maloobchodních prodejen organizací potravinářského průmyslu v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a maloobchodních prodejen potravinářských podniků řízených národními výbory.

Výnosy nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1983 a jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy ČSR v částce 6/1983.

Lze do nich nahlédnout na ministerstvu zemědělství a výživy ČSR, krajských zemědělských správách a generálních ředitelstvích VHJ odvětví zemědělství.

Státní arbitráž Československé socialistické republiky

vydala — na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 21. dubna 1983 č. 87, o vyhodnocení zásobování národního hospodářství palivy a energií v zimním období 1982/1983 a zabezpečení přípravy na zimní období 1983/1984 a podle § 394 odst. 2 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb. **výnos** ze dne 8. července 1983 č. 5/83 **o výjimce z vyhlášky Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 72/1981 Sb., o přechodné úpravě některých hospodářských závazků u dodávek a odběru elektřiny, pro úsek veřejného osvětlení.**

Tímto výnosem se stanoví na přechodnou dobu do 30. 11. 1983 odklad povinnosti platit a vymáhat penále podle § 1 odst. 1 vyhlášky pro úsek veřejného osvětlení za rok 1982; současně se zrušují denní penále za prodlení s placením tohoto penále.

Výnos nabyl účinnosti dnem 15. července 1983 a lze do něj nahlédnout u všech orgánů hospodářské arbitráže (§ 6 odst. 1 zákona č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, v úplném znění vyhlášeném pod č. 46/1983 Sb.).

Prezídium Československé akademie věd

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí podle výnosů čj. F 41-5342-4108 z 3. srpna 1982, čj. F 41-7089-4108, 16.09.82 ze 7. října 1982 a čj. F 41-8905-4108, 16.12.82 ze 16. prosince 1982 a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků školství a vědy **směrnici** čj. 45 095/EO/81 z 1. června 1983 **„Doplněk resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie".**

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. června 1983 a je uveřejněna v Interních normách Československé akademie věd pod č. 22/1983.

Ústřední ředitel Československé televize

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **rozhodnutí** ústředního ředitele Československé televize ze dne 28. dubna 1983 č. 8 **o uplatňování mzdových forem v Československé televizi.**

Tímto rozhodnutím pozbývají platnosti:

a) rozhodnutí ústředního ředitele ze dne 17. února 1976 č. 4 k nové právní úpravě v oblasti usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce;

b) výnos Čs. televize ze dne 11. května 1976 č. 210, kterým byl vydán Souhrn předpisů o usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce v Československé televizi.

Rozhodnutí nabylo účinnosti dnem 1. května 1983 a lze do něj nahlédnout na ústředním ředitelství Československé televize.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a § 10 písm. b) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s Českou odborovou radou, českým výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky a ostatními zúčastněnými orgány **výnos** č. 11/1982 ze dne 1. prosince 1982 čj. 3776/1982, **kterým se stanoví podmínky pro výkon státního odborného dozoru, pokud je vykonáván v nedýchatelném ovzduší technickými pracovníky státní báňské správy České socialistické republiky**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1983.

OZNÁMENÍ

Pokud se v § 30 úplného znění zákona ze dne 4. prosince 1963 č. 94 Sb., o rodině, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených zákonem ze dne 10. listopadu 1982 č. 132 Sb. a publikovaného pod č. 66/1983 Sb. uvádí název organizace „Československý svaz mládeže", rozumí se tím po 11. listopadu 1970 „Socialistický svaz mládeže".

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**